



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

## UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 559/2024-12

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu a sudcov Ladislava Duditša (sudca spravodajca) a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ] zastúpeného JUDr. Marekom Gulom, advokátom, Vajanského 43, Prešov, proti uzneseniu Okresného súdu Prešov sp. zn. 38Er/209/2009 z 20. decembra 2019 a proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9CoE/29/2022 z 31. januára 2023 takto

### **r o z h o d o l :**

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

### **O d ô v o d n e n i e :**

#### **I.**

#### **Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci**

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 10. októbra 2024 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a čl. 127 ústavy uznesením okresného súdu sp. zn. 38Er/209/2009 z 20. decembra 2019 a uznesením krajského súdu sp. zn. 9CoE/29/2022 z 31. januára 2023. Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd obe napadnuté uznesenia zrušil. Zároveň žiada o náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ vystupujúci v procesnom postavení povinného sa návrhom doručeným okresnému súdu 17. septembra 2013 domáhal odkladu a zastavenia exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku. Návrh na zastavenie exekúcie odôvodnil tým, že zmluva o revolvingovom úvere č. 1009851404, ktorú ako spotrebiteľ uzavrel s nebankovou spoločnosťou GE Capital Multiservis, k.s., obsahuje množstvo neprijateľných zmluvných podmienok. Okresný súd napadnutým uznesením z 20. decembra 2019 návrh zamietol.

3. Proti napadnutému uzneseniu okresného súdu podal sťažovateľ odvolanie v časti zamietnutia návrhu na zastavenie exekúcie. Krajský súd napadnutým uznesením z 31. januára 2023 uznesenie okresného súdu v napadnutej časti potvrdil.

4. Sťažovateľ napadol uznesenie krajského súdu dovolaním, ktoré bolo odmietnuté uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Oboer/1/2024 z 29. júla 2024 ako neprípustné podľa § 447 písm. c) Civilného sporového poriadku v spojení s § 202 ods. 4 Exekučného poriadku.

## II.

### Argumentácia sťažovateľa

5. Podstata sťažnostnej argumentácie spočíva v tvrdenej arbitrárnosti napadnutých rozhodnutí pri zamietnutí sťažovateľovho návrhu na zastavenie exekúcie. Podľa sťažovateľa bol okresný súd pri rozhodovaní o jeho návrhu povinný preskúmať exekučný titul, a ak by pokračoval v intenciách zákona, zistil by, že úverová zmluva, ktorá bola podkladom na jeho vydanie, trpí neodstrániteľnými vadami v podobe neprijateľných zmluvných podmienok, ktoré zistila Komisia na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách zriadená pri Ministerstve spravodlivosti Slovenskej republiky.

6. Sťažovateľ nesúhlasí s právnym názorom exekučného súdu, že ako vykonávací súd nie je oprávnený vecne skúmať exekučný titul a je právoplatným rozhodnutím viazaný. Sťažovateľ s odkazom na § 44 ods. 2 Exekučného poriadku a na súvisiacu judikatúru Súdneho dvora Európskej únie uviedol, že účinnosť ochrany práv vyplývajúcej zo smernice 93/13 vyžaduje, aby súd mohol aj v štádiu výkonu exekučného titulu *ex offio* preskúmať povahu zmluvných podmienok, ak takéto preskúmanie nie je predpokladané v štádiu odporu proti exekučnému titulu alebo ak síce je predpokladané v štádiu odporu proti exekučnému titulu, ale existuje nezanedbateľné riziko, že dotknutý spotrebiteľ odpor nepodá buď z dôvodu osobitne krátkej lehoty na podanie odporu, alebo vzhľadom na trovy, ktoré by vznikli v dôsledku podania odporu v porovnaní s výškou sporného dlhu, alebo ak vnútroštátna úprava nestanovuje povinnosť, aby mu boli oznámené všetky informácie potrebné na určenie rozsahu jeho práv.

7. Sťažovateľ je toho názoru, že mu ako spotrebiteľovi mala byť poskytnutá náležitá ochrana. Konajúci súd je povinný zo zákona vykonať dokazovanie nad stranami navrhovaný rámec a na neprijateľné podmienky prihliadnúť zo svojej úradnej moci. Spotrebiteľovi nemôže byť na ujmu, že to tak nebolo, aj keď v tomto konkrétnom prípade nešlo o skrátené konanie. Exekučný titul, na základe ktorého sa vedie exekučné konanie, sťažovateľ považuje za nezákonný a exekučný súd jeho nepreskúmaním neudržateľne zasiahol do práva sťažovateľa na spravodlivý proces, čo zakladá dôvodnosť jeho ústavnej sťažnosti.

## III.

### Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

8. Podstatou ústavnej sťažnosti je námietka porušenia práva na spravodlivý proces (čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru) a čl. 127 ústavy výrokom napadnutého uznesenia okresného súdu o zamietnutí návrhu sťažovateľa na zastavenie exekúcie a napadnutým potvrdzujúcim uznesením krajského súdu. Podľa sťažovateľa mal exekučný súd zastaviť exekučné konanie v dôsledku

existencie neprijateľných zmluvných podmienok nachádzajúcich sa v úverovej zmluve, ktorá tvorila podklad na vydanie exekučného titulu.

### **III.1. K namietanému porušeniu práva na spravodlivý proces napadnutým uznesením okresného súdu:**

9. V súvislosti s časťou ústavnej sťažnosti, ktorou sťažovateľ napadol uznesenie okresného súdu, ústavný súd poukazuje na princíp subsidiarity, ktorý je jedným zo základných princípov konania o ústavných sťažnostiach. Ústavný súd v zmysle čl. 127 ods. 1 ústavy poskytuje ochranu základným právam alebo slobodám fyzických osôb a právnických osôb za podmienky, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Systém ústavnej ochrany základných práv a slobôd je teda rozdelený medzi všeobecné súdy a ústavný súd, pričom ochranu základným právam a slobodám poskytuje v zmysle ústavy primárne všeobecné súdnictvo a ústavný súd až subsidiárne.

10. Uznesenie okresného súdu bolo predmetom súdneho prieskumu zo strany krajského súdu iniciovaného na základe odvolania sťažovateľa, čo vylučuje právomoc ústavného súdu na prieskum ústavnou sťažnosťou prezentovaného porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru predmetným napadnutým uznesením a zakladá dôvod na odmietnutie tejto časti ústavnej sťažnosti podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie.

### **III.2. K namietanému porušeniu práva na spravodlivý proces napadnutým uznesením krajského súdu:**

11. Zásah do práva na spravodlivý proces vidí sťažovateľ aj v obsahu napadnutého uznesenia krajského súdu z 31. januára 2023, ktorým sa rozhodlo o jeho odvolaní proti uzneseniu okresného súdu, pričom krajský súd uznesenie okresného súdu v napadnutej časti potvrdil. Napadnuté uznesenie krajského súdu nadobudlo právoplatnosť 21. februára 2023.

12. Podľa § 124 zákona o ústavnom súde ústavnú sťažnosť možno podať do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Ak rozhodnutie nadobúda právoplatnosť vyhlásením alebo oznámením a ak sa podľa osobitných predpisov zároveň doručuje jeho písomné vyhotovenie, začína lehota plynúť dňom doručenia tohto písomného vyhotovenia sťažovateľovi; ak sa rozhodnutie doručuje len jeho zástupcovi, začína lehota plynúť dňom doručenia písomného vyhotovenia tohto rozhodnutia tomuto zástupcovi. Ak bol vo veci podaný mimoriadny opravný prostriedok, lehota na podanie ústavnej sťažnosti vo vzťahu k rozhodnutiu, ktoré bolo mimoriadnym opravným prostriedkom napadnuté, začína plynúť od doručenia rozhodnutia o mimoriadnom opravnom prostriedku.

13. Napadnuté uznesenie krajského súdu nadobudlo právoplatnosť 21. februára 2023. Sťažovateľ odvodzuje zachovanie lehoty na podanie ústavnej sťažnosti od doručenia uznesenia najvyššieho súdu z 29. júla 2024, ktorým bolo jeho dovolanie proti napadnutému uzneseniu odmietnuté ako neprípustné. Sťažovateľ v tejto súvislosti argumentoval, že podľa poučenia uvedeného v napadnutom uznesení krajského súdu zastával názor, že dovolanie v jeho veci prípustné bolo.

14. Ústavný súd sa vo svojej rozhodovacej činnosti vyjadril, že zákon o ústavnom súde priznáva účinky zachovania lehoty na podanie ústavnej sťažnosti len v prípade takých mimoriadnych opravných prostriedkov, ktoré sú v priamej dispozícii sťažovateľa a ktoré sú efektívne spôsobilé privodiť mu úspech vo veci (IV. ÚS 85/2020). Vzhľadom na skutočnosť, že prípustnosť dovolania povinného podaného proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní je jasne a explicitne vylúčená v legálnom texte § 202 ods. 4 Exekučného poriadku, uznesenie o odmietnutí dovolania vo veci sťažovateľa takéto parametre nespĺňa. Navyše sťažovateľ nijako nespochybňuje vecnú správnosť uznesenia dovolacieho súdu.

15. Nadväzujúc na uvedené, ústavný súd konštatuje, že v časti týkajúcej sa napadnutého uznesenia krajského súdu bola ústavná sťažnosť podaná po uplynutí zákonom ustanovenej dvojmesačnej lehoty, preto odmietol ústavnú sťažnosť v danej časti podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde z dôvodu jej oneskoreného podania.

### **III.3. K namietanému porušeniu čl. 127 ústavy:**

16. Sťažovateľ v petite ústavnej sťažnosti uviedol medzi článkami ústavy, ktoré mali byť porušené, aj čl. 127 ústavy. Ústavný súd však v danej súvislosti uvádza, že k porušeniu daného článku dôjsť nemohlo, keďže z jeho obsahu nevyplýva žiadne konkrétne základné ľudské právo ani sloboda, ku ktorých porušeniu by eventuálne mohlo dôjsť. Uvedený článok ústavy vymedzuje právomoc ústavného súdu rozhodovať v konaní o ústavných sťažnostiach. Vzhľadom na uvedené ústavný súd odmietol danú časť ústavnej sťažnosti podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

17. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti ako celku sa ústavný súd ďalšími požiadavkami sťažovateľa uvedenými v petite ústavnej sťažnosti nezaoberal, keďže rozhodovanie o nich je podmienené prijatím ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

**V Košiciach 5. novembra 2024**

**Libor Duľa**  
**predseda senátu**